रेवति यजमानऽइति (६.११) वाचयति ॥११॥ यजमानम् । अनेकयजमानके एकोऽन्वारभते वाचनं सर्वेषाम् · ब्रूतं ब्रूतेति च यथायथमध्येषणा । अथ कठसूत्रे विशेषः प्रमुच्य यूपात्पशुं यल्युल्मुकहस्तोऽग्रत आग्नीध्र उत्तरस्मिन्वेद्यन्ते पशुमवस्थितं द्विशृङ्गैकशृङ्गाभ्यां वपाश्रपणीभ्यां मुखमभिनिधायाश्राव्याहोपप्रेष्य होतर्हव्या देवेभ्य इति संचरेण निष्क्रम्य रेवति प्रेत्यनुमन्त्रयतऽइति · आप°सूत्रे च वपाश्रपणीभ्यां पशुमन्वारभेतेऽअध्वर्युर्यजमानश्चाश्राव्य प्रत्याश्राविते सम्प्रेष्यत्युपप्रेष्य होतर्हव्या देवेभ्य इति प्रास्माऽअग्निं भरत स्तृणीत बर्हिरिति होतुरभिज्ञायाहवनीयादुल्मुकमादायाग्नीध्रः पूर्वः प्रतिपद्यते शमिता पशुं नयत्युरोऽअन्तरिक्षेत्यन्तरा चात्वालोत्करावुदञ्चं पशुं नयन्तीति ।

शामित्रं नातीयात् ॥१२॥ अत्र शामित्रशब्देन तस्य स्थानं लक्ष्यते · अध्वर्युः प्रतिप्रस्थातुः कृतान्वारम्भः पशुमनुगच्छन्सन् शा°यात् अतिक्रम्य न गच्छेत् शामित्रसमीपऽएव तिष्ठेत् ।

शामित्रेऽग्निं निदधाति ॥१३॥ ततोऽध्वर्युस्तमग्नीद्धस्तस्थमुल्मुकाग्निं शामित्रे स्थापयति ।

निर्मन्थ्यमेके ॥१४॥ एके शाखिनो निर्मन्थ्यमग्निं शामित्रे निदधति न प्रकृतमुल्मुकम् · अन्यमेवाग्निं निर्मथ्य तस्मिन्नेनꣳ अपयेयुरिति (३.८.१.७) श्रुतत्वात् · अतो निर्मन्थ्यस्य अपणार्थत्वादस्मिन्यज्ञे आहवनीयादुल्मुकाहरणं न भवति · यत्त्वग्निमेवैतत्पुरस्तात्करोतीत्यादि (३.८.१.१) तदर्थवादमात्रमिति पितृभूतिः ।

पश्चात्तृणमुपास्यति वर्षी वर्षीयसीति (६.११) ॥१५॥ शामित्रस्य पश्चात्प्रागग्रं तृ°स्यति हस्तस्थयोर्वेदितृणयोर्मध्येऽन्यतरत्तृणं तत्र प्रतिन्निपति । अत्रानेकयजमानके मन्त्रस्योक्तः यज्ञे यज्ञपती धा इति द्वयोः यज्ञपतीन्धा इति बहुषु । अनेकयजमानके पश्चन्वारम्भमेक एव करोति वाचनं सर्वेषाम् ब्रूतं ब्रूतेति प्रैषः ।

तस्मिन्नेनं निघ्नन्ति प्रत्यक्शिरसमुदक्पादम् ॥१६॥ तस्मिन् तृणे एनं पशुं नितरां मारयन्ति ।

प्राक्शिरसं वा ॥१७॥ उदक्पादमिति तु स्थितमेव । अतश्च शिरसो दिङ्नियमेऽपि पुरुषस्योदक्पादता कर्तव्या वचनात् ।